ANUL XI. No. 1272 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 22 Noembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Mai puţin biurocratism

Ne-am ocupat zilele trecute de cazul unui jucător provincial, care, venit la Bucureşti să-şi continue studiile, n'a putut beneficia de prevederile unui articol din regulamentul de transferări, cu privire la scutirea de carantina legală, pentru simplul motiv că n'a avut la dispoziţie un certificat de studii. Deşi a dovedit că a fost admis să frequenteze la Bucureşti cursurile unei şcoli superioare, echivalentă cu Universitatea.

Pentru organele puse să judece cazul său, n'a prevalat decât litera moartă a regulamentului, care cerea certificat cu orice preţ, ca şi când o instituţie ca Rombolul n'ar avea latitudinea interpretării unui regulament şi adaptarea lui la o stare de fapt precisă. Pentrucă, dovedind că a venit la Bucureşti întâi să-şi continue studiile (dovada a făcut-o un certificat emanat dela şcoala respectivă în care a fost acceptat primul după un examen de admitere) şi apoi să facă sport, jucătorul cu pricina nu era nici la un milimetru alături de morala pe care o păzeşte cu atâta străşnicie regulamentul de legitimare al F. R. F. A.-ului. Litera de lege n'a putut fi însă înfrântă de nici un fel de argument, aşa că solicitantul «clemenţei» federale, s'a resemnat până la epuizarea legală a carantinei.

Faptul acesta este arhicunoscut, pentrucă presa s'a ocupat îndeaproape de el. L-am reamintit însă, pentru a dovedi, în legătură cu un altul nou, că biurocratismul practicat la F. R. F. A. nu poate fi în nici un caz folositor scopului pentru care a fost creiată instituţia diriguitoare a footballului românesc.

De câtva timp există la ordinea de zi a desbaterilor publice în materie de sport, un caz Sterian. Care, a ajuns să pasioneze, dupa ce, bineînţeles, a descins din pretoriul federal menit săi dea soluţionare. Iată în câteva cuvinte despre ce este vorba: jucătorul Sterian este un elev de liceu care a jucat football sub culorile clubului Viforul Dacia. La un moment dat s'a plictisit de clubul şi colegii săi de echipă şi s'a înscris la Venus. Conform regulamentului, trecerea dintr'un club în altul nu se poate face decât după ce jucătorul respectiv este descărcat de orice sarcină materială, adică după ce a lichidat toate socotelile băneşti pe cari le avea cu gruparea pe care o părăseşte. Ori, la târgul oficial, Viforul Dacia prezintă chitanţe semnate de jucătorul Sterian, pentru frumuşica sumă de 65.000 lei şi, natural, cere Venus-ului restituirea acestor bani ca filodormă.

Acum începe însă partea interesantă a afacerii: Sterian nu recunoaşte chitanţele, pe care — susţine el — le-ar fi semnat în alb şi lasă să se înţeleagă că totul nu este decât o manoperă pentru a fi împiedicat să părăsească clubul Viforul Dacia.

Nu intrăm în amănuntele acestei afaceri, pentrucă ea nu ne interesează decât din punct de vedere principial. Ne este indiferent cine are dreptate şi cine nu; ne este deasemeni indiferent dacă Sterian a primit într'adevăr suma pe care Viforul Dacia pretinde că i-ar fi dat-o, sau dacă chitanţele nu reprezintă decât un abil mijloc de constrângere.

Cert este însă că acest caz Sterian a avut darul să scoată încăodată în evidenţă un biurocratism pe care l-am crezut de mult evacuat dintr'o instituţie atât de bine organizată ca F. R. F. A. Intr'adevăr, disputa dintre cele două cluburi, la mijlocul căreia se găseşte ca inculpat Sterian şi ca judecător Rombolul, a ocupat şedinţe întregi ale Biroului federal. S'a întins în acest birou o discuţie interminabilă, s'au ţinut pledoarii şi discursuri până noaptea târziu, s'a discutat avocăţeşte (adică ore întregi) şi nu s'a ajuns la nici un rezultat. Urmând, bineînţeles ca desbaterile să fie reluate la primul prilej.

Şi în timpul acesta, o sumedenie de probleme de interes presant au rămas nerezolvate. Probleme de cari depinde în bună parte activitatea organelor în subordine din provincie, au fost lăsate pentru o şedinţă în care cazul Sterian va fi fost deplin rezolvat.

Iată aşa dar biurocratismul pe care eram obişnit să-l găsim pe la percepţii, înscăunat într'o instituţie a cărei menire este să vegheze la buna orânduire a footballului într'un cadru adequat necesităţilor.

Cazul Sterian, ca şi celelalte cazuri similare, nu fac decât să evidenţieze necesitatea imediatei normalizări a unei activităţi care nu poate suferi nici o deviere dela principiile ei de bază.

Şi suntem convinşi că, până la sfârşit, părerea noastră va fi împărtăşită şi de cei cari au un cuvânt de spus în această chestiune şi cari nu se poate să nu-şi dea seama că biurocratismul la care se adaogă lipsa de interpretare a regulamentelor, căşunează mai mult rău decât o administraţie organic defectuoasă. Ceiace la Rombol nu este cazul.

8500!

După ce criterii, nu ştim, dar într'o bună zi am aflat că cineva a împărţit specialităţile sportive în minore şi majore.

Repetăm, că nu ştim după ce criterii, căci la bursa sporturilor am aflat că footballul, boxul şi hipismul etc. sunt sporturi majore şi de pildă: atletismul, tenisul, ping-pongul, alpinismul şi altele sunt minore.

Bizară împărţeală. Privind lucrurile prin prisma pur sportivă nu vedem cu ce e mai major footballul decât atletismul, din moment ce acesta din urmă este un sport mai complect.

Sau poate că majoratul s'a acordat după popularitate. Şi aceastǎ teorie este falsă. Căci dacă privim standardul de popularitate, observăm că sporturile cele mai pure se popularizează mai greu. Avem cazul atletismului şi alpinismului.

In sfârşit, cineva ne-a spus: Emanciparea s'a dat după numărul practicanţilor. Astfel stând lucrurile, trebue să acordăm importanţa cuvenită unei cifre oficiale care ne-a fost comunicată de federaţia de ping-pong. Această federaţie are înscrişi în controalele ei 8500 de jucători. Respectiv a eliberat 8500 de legitimări, jucătorilor cari au jucat şi joacă sub controlul ei. Competiţiile acestei federaţii se desfăşoară cu o regularitate remarcabilă, iar pasiunea ping pongului a pătruns în toate colţurile ţărei.

Nu va trece mult şi numărul jucătorilor se va dubla.

Căci ping pongul este un sport, e lucru indiscutabil. Forurile technice mondiale au stabilit acest lucru, acordându-i chiar un coeficient de eficacitate egal cu al boxului.

Iată deci că greşită este categorisirea făcută la noi, greşită împărţeala în care au contat argumentele... misterioase.

In general împărţirea sporturilor în majore şi minore e lipsită de sens, astfel că bine a făcut legiuitorul, când în ultima lege privind educaţia fizică nu a făcut nici o distincţie între sporturi.

Nu i se cuvin oare ping pongului cu 8500 de jucători, drepturi egale cu ale boxeurilor cari nu-s nici 1000?

Credem că da.

D.

Marcel Thil abandonează boxul...

...pentru a deveni profesor de educaţie fizică?

PARIS 21. — Zvonul acesta a circulat în ultimele zile aici, foarte insistent. Ne-am adresat deaceia lui Taitard, care ne-a spus:

— «Nu este încă nimic hotărât. Marcel a primit într'adevăr 3 oferte, pentru a deveni directorul unei săli de educaţie fizică. Una dintre ele, chiar foarte interesantă.

Intr'un an sau doi vrând nevrând, Thil va trebui totuşi să abandoneze boxul. Va face atunci probabil, uz de ofertele cari i-au fost făcute.

Până atunci însă...

Astă seară la Barcelona: Lucian Popescu-José Gironès pentru titlul european la pană

O ultimă corespondenţă dela Barcelona. Gironès un mare campion. Lucian este în formă bună. Ziarele spaniole consideră victoria lui Gironès o certitudine

Astă seară se dispută la Barcelona matchul Lucian Popescu—Girones, pentru titlul de campion european la categoria pană.

Pentru a treia oară, un român încearcă să-şi înscrie numele în plutonul campionilor continentali. Şi, coincidenţă care trebue să fie neapărat menţionată, românul acesta este tot Lucian Popescu.

După titlurile la muscă şi cocoş, Lucian încearcă deci un nou titlu.

Vom încerca mai jos să anticipăm şansele pe cari le are Lucian. Până atunci însă, credem că nu e de prisos să subliniem aici că independent de rezultat, simplul fapt că un reprezentant al său a fost desemnat de I. B. U. să pună în balanţă supremaţia lui Girones, instaurează boxul românesc într'o stimă pe care lipsa de activitate din ultimul timp, i-o ciuntesc serios.

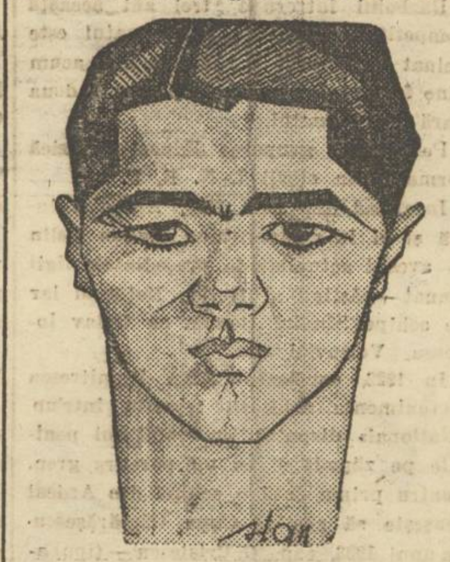
CINE ESTE GIRONES

Adversrul lui Lucian, actualul campion al Europei la categoria pană, este un boxeur cu un prestigiu admirabil.

Are un palmares în care victoriile întrec de departe numărul înfrângerilor. Are printre învinşi boxeuri cari contează în ringul internaţional.

Si din 1929, când şi-a însuşit titlul de campion european învingându-l pe Knud Larsen, şi-a apărat de nenumărate ori titlul, în faţa unor adversari de o clasă indiscutabilă.

S'a născut la Barcelona la 20 August 1904 şi are 1 metru 64 înălţime. Din punct de vedere al vârstei, este deci oarecum vulnerabil. Impedimentul acesta însă este echilibrat de



LUCIAN POPESCU

o technică admirabilă cari i-a îngăduit printre altele să facă match nul cu Al. Brown şi să dispună de Bonaugure (învingător al lui Lucian) de Soya, de Tassin, de Holtzer şi de Tamagnini, în faţa căruia şi-a apărat pentru ultima oară titlul.

O CORESPONDENŢA DE ULTIMA ORA

Pentru a preciza mai bine însă, valoarea lui Girones, prestigiul de care se bucură la Barcelona şi atmosfera dinaintea matchului de astă seară, vom publica mai jos o ultimă corespondenţă care am primit-o dela Barcelona, din partea d-lui Ion Popescu.

Suntem de o săptămâna la Barcelona şi nu ne mai despart decât şase zile de matchul cu Girones. Evident, prezenţa lui Lucian aci, cu atâtea zile înainte, a sporit mult interesul pe care îl prezenta acest campionat, deşi evenimentele din Spania sunt foarte puţin favorabile unei organizări pugilistice.

De cinci zile este aici grevă. Iar alegerile cari vor avea loc Duminică 19 Noembrie se anunţă foarte agitate.

Cu toate acestea se sconteazǎ o bună reţetă. Fiindcă multă vreme nu i-a fost opus catalanului un adversar a cărui palmares să se preteze la atâta publicitate, câtă s'a făcut cu ocazia matchului Lucian—Girones.

Cele două titluri continentale deţinute de Lucian în acelaş timp, precum şi faptul că Kid Chocolate a fost solicitat să boxeze cu el pe când se afla la Barcelona, sunt titluri de succes mare pentru organizaţia reuniunei dela 22 Noembrie.

(Continuarea în [illegible])

Marea Britanie se pregăteşte...

Campanie de presă, în jurul matchului Scoţia—Austria. La Glascow se fac pregătiri. Alec James nu va juca în echipa Scoţiei. Şanşele campionilor Angliei, Arsenal. Ce pierde o echipă naţională într'un match cu o formaţie de club

LONDRA (Corespondenţă particulară).

Câteva zile doar!

Şi echipa Austriei va înfrunta din nou pe maeştrii footballului mondial!

Dar, dacă matchul Anglia—Austria de anul trecut a avut un răsunet enorm, apoi matchul din 29 Noembrie va avea unul şi mai mare. Şi aceasta, din două motive. Motive atât de puternice, încât întreaga presă britanică duce o campanie susţinută, în vederea acestor matchuri. Căci, nu trebuie să uităm, după Austria—Scoţia, se va juca la Londra Arsenal—Austria.

RIVALITATEA DINTRE FOOT-BALL-UL SCOŢIAN ŞI CEL ENGLEZ

Primul din cele două motive de mai sus îl constituie vechea rivalitate dintre footballul scoţian şi cel englez.

Se ştie că scoţienii — şi experţii sunt de părerea aceasta — pretind că cel mai ştiinţific şi mai spectaculos football se practică de către ei.

Dar — replică londonezii — nu şi cel mai eficace. Şi — spun tot ei — un foot-ball frumos dar steril nu poate fi cel ideal.

Rivalitatea aceasta — pe care patruzeci de ani de matchuri n'au reuşit s'o tranşeze — este din nou pusă pe tapet, cu ocazia întâlnirii Scoţia—Austria.

Or, ziarele scoţiene fac o propagandă susţinută, cerând echipei Scoţiei să arate că foot-ball-ul practicat de ea este cel mai calificat să reprezinte Marea Britanie. Şi singurul mijloc de a demonstra aceasta, este o victorie concludentă asupra continentalilor.

UNDE INTERVINE CAMPIONATUL MONDIAL

Al doilea motiv îl furnizează campionatul mondial, care, la prima vedere, s'ar părea că n'are nici o legătură cu matchul de săptămâna viitoare.

Dar la prima vedere...

Căci Anglia nu participă la campionatul mondial. Şi, în legătură cu refuzul ei, au sugerat unii răuvoitori, că «soccer»-ului englez i-ar fi teamă să-şi strice reputaţia de care se bucură, printr'o înfrângere în această probă.

«Dar» — după cum spune Daily Chronicle — «Austria, una din cele mai puternice ţări continentale, dacă nu cea mai puternică, a fost învinsă anul trecut de echipa Angliei, o provincie a Marei Britanii. Dacă şi Scoţia — altă provincie — va face acelaş lucru, nimeni nu va mai putea pune la îndoială supremaţia foot-ball-ului englez. Căci adaogă ziarul britanic, «din echipa care a învins anul trecut pe austriaci, numai trei jucători ar intra într'o reprezentativă a Marei Britanii, patru urmând să dea Scoţia şi patru Ţara Galilor».

Din aceste două motive, opinia publică cere insistent ca echipa Scoţiei să joace «serios» şi să marcheze cât mai multe goaluri «publicul şi presa continentală părând că judecă o echipă după câte goaluri a marcat şi nu după jocul care l-a făcut».

Trebuie să recunoaştem că englezii au dreptate, în această ultimă afirmaţie.

ECHIPA AUSTRIEI VA AVEA O SARCINA DIFICILA

Din rândurile de mai sus, se vede că echipa lui Meisl va avea o sarcină nu tocmai uşoară.

Scoţia se pregăteşte intens. S'au făcut diverse propuneri pentru selecţionare şi aceasta va ţine seamă de experienţa pe care o au anumiţi jucători în footballul european şi de formaţia echipei austriace. Pentru a cita numai un exemplu, Good man va ocupa postul de half-centru dacă în echipa Austriei va juca Smistik (după cum e probabil). In caz contrar, Mc. Grey va fi selecţionat.

Deasemenea, faimosul Alec James nu va figura în echipa Scoţiei, deşi este scoţian, căci joacă într'o echipă londoneză — Arsenal — şi Glascow-ul nu vrea să se spună că a beneficiat de oameni cu rutină londoneză.

In schimb, oamenii lui Meisl va

In schimb, oamenii lui Meisl vor avea «plăcerea» să aibă în faţă pe A. J. Smith, «omul cu cel mai puternic shoot din Marea Britanie», care va ocupa locul lui obişnuit: centru-înaintaş. Smith, pe lângă formidabilele sale lovituri la poartă, are şi alte calităţi: cântăreşte nouăzeci de kilograme şi e campion al Scoţiei pe o sută şi două sute de metri plat! Se pare că face asupra fundaşilor adverşi, când se îndreaptă spre goal, o impresie similară cu a unui taur în plină cursă.

ECHIPA ARSENAL VA INVINGE REPREZENTATIVA AUSTRIEI?

Dar, plecaţi din Glascow, calvarul austriacilor nu se va fi terminat.

Hugo Meisl a făcut, credem noi, o imprudenţă, acceptând să opună reprezentativa ţării sale, unei echipe de club.

Căci Arsenal are toate şansele să învingă teamul austriac.

Intr'adevăr, nu trebuie să se uite că în Anglia se pot pune pe picioare, la aceiaşi oră, cel puţin cinci—şase echipe reprezentative de forţe sensibil egale.

Echipa care a învins anul trecut Austria era una din acestea.

Or, Arsenal, cu oameni ca David Jack, Alec James, Hapgood, Hulme, Bastin, cu o coeziune perfectă şi cu un moral excelent nu e departe de valoarea ei. Aşa încât o victorie a lui pare probabilă.

Numai o performanţă bună nu va fi o înfrângere a Austriei suferită din partea unei echipe de club.

Că prestigiului «soccer»-ului englez situaţia îi serveşte de minune, este cert.

Dar cum rămâne cu Austria?

JM. H.

România invitată la meetingul atletic internaţional dela Ljubliana (Jugoslavia)

Cine va reprezenta culorile României. Când pleacă echipa

Zilele trecute Federaţia Română de atletism a primit din partea clubului *Academic Sportiv Primorje din Ljubljana* (Jugo-Slavia) o interesantă propunere prin care se invită România să trimită doi alergători care să ia parte la proba aşa numită «Tek Ujedinjenja», cursa Unirei Naţionale.

CE ESTE «TEK UJEDINJENJA»

Această manifestaţiune atletică populară, organizată în acest an la Ljubljana de către clubul academic Primorje, este creiată pentru cea de a XV-a aniversare a Unirii Regatului Jugoslav şi este pusă sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Alexandru I al Jugoslaviei.

Alergarea are loc la 1 Decembrie şi parcursul va străbate străzile din centrul oraşului Ljubljana. Alergarea cuprinde două traecte bine distincte. Primul este de 5 km. iar al doilea de 2 km. 700 m.

Date fiind condiţiunile materiale extrem de avantajoase oferite de organizatori, Federaţia română de atletism este mai mult ca sigur că nu va declina invitaţia şi în acest scop, Joi seara la ora 19 va avea loc o şedinţă de Birou care va desemna pe cei doui reprezentanţi.

Toate şansele le au *Manea Ion* (St. R) pentru cursa de 5 km şi *Lăpuşan Ion* (V. D.) pentru cursa de 2 km. 700 m.

Concurenţii noştri vor avea de luptat cu cei mai buni alergători sârbi, austriaci şi unguri.

CAND PLEACA REPREZENTANŢII NOŞTRI

Cei doi atleţi români ar urma să plece Marţi 28 Noembrie din Bucureşti. Cursa va avea loc Vineri 1 Decembrie iar înapoierea Luni 4 Decembrie.

Vom reveni cu amănunte.

Peste 50 km. pe oră fără antrenor

Marcel Berthet, una dintre figurile cele mai proeminente ale ciclismului francez, nu a ajuns la capătul posibilităţilor. Dovada a făcut-o recent, pe pista autodromului Linas Montlhery, prin realizarea unei performanţe ce-i consolidează situaţia de recordman mondial.

In ultimul timp, mai mulţi alergători specializaţi în cursele de o oră, au încercat, în repetate rânduri să amelioreze recordul mondial al probei. O parte din ei nu au cunoscut fiorii triumfului, dar doi au putut depăşi distanţa realizată de Oscar Egg, încă înainte de războí.

Şi, când se credea că ultimul record va trăi mult timp, în arenă apăru Marcel Berthet, fost deţinător al recordului mondial, înainte de Oscar Egg să fi reuşit cei 44 km. 285 pe oră.

Pe o bicicletă de construcţie proprie, căreia îi adoptase un sistem ce aducea o mai mare putere de pătrundere, prin reducerea rezistenţei aerului la înaintare, Marcel Berthet a pulverizat recordurile stabilite anul acesta.

Bicicleta lui Berthet, prevăzută cu un fel de coafă alungită spre spate, îi dădea acestuia siguranţa că şi viteza realizată de el cu prilejul primei încercări poate fi depăşită. De aceia, francezul şi-a continuat antrenamentul şi, a reluat tentativa. Acest lucru se petrecea în după amiaza unei zile mohorâte de iarnă timpurie. Pista autodromului era udă dar, temperatura îi păru lui Berthet, foarte prielnică.

In consecinţă porni la drum, de faţă fiind cronometrorii oficiali şi încă vreo 10 persoane, printre cari şi marii automobilişti Eldridge şi Eyston.

Dela început, tentativa făgăduia succes. Berthet acoperea tur după tur, cu preciziunea cronometrului. Părea o maşină ce se mişcă sub puterea unor comenzi măiastre. Primii 20 km. au fost parcurşi cu o iuţeală mijlocie de 50 km. 271, iar până la al 40-lea kilometru media nu se micşorase decât cu foarte puţin. Abia în ultimul tur — au fost în total 20. Berthet a început să se resimtă, astfel că a scăpat de puţin, realizarea unei medii orare de 50 km. La sfârşitul celor 60 minute, alergătorul francez, acoperise 49 km. 922, performanţă ce constitue noul record mondial de specialitate.

In trecere, Marcel Berthet a reuşit performanţele de mai jos:

5 km.: 6 m. 7 s. 2/5.
10 km.: 12 m. 2 s. 2/5.
20 km.: 23 m. 52 s. 2/5 (media: 50 km. 271).
30 km.: 35 m. 53 s. (media: 50 km. 163).
40 km.: 47 m. 52 s. 4/5 (media: 50 km. 126).
O oră: 49 km. 922.

NEA PAVEL K. O...

Ştirea nu este senzaţională. I s'a mai întâmplat lui Nea Pavel să facă cunoştinţă cu podeaua. Ba chiar, de mai multe ori.

Şi totuşi, felul în care a reuşit să-şi îmbogăţească palmaresul cu încă un K. O., merită să fie subliniat.

In afară de box, care nu-i răpeşte decât timpul necesar pentru a face câteva mişcări cari să-i întreţină pofta de mâncare, Nea Pavel se ocupă şi cu politica. Iar la Lemaître are titlul de vătaf de agenţi electorali şi de spaimă a adversarilor politici.

Când se anunţă în Viorele că a apărut Nea Pavel la orizont, toate organizaţiile adverse se baricadează la sediu, anunţând prezenţa «inamicului» cu o parolă devenită în cartier, semnal de alarmă:

— «Vine boxierul!»...

Un fel de «păzea!» care lasă mahalaua pustie şi speriată. Ca sub stare de asediu..

Delegat de «centru», Nea Pavel sa dus zilele trecute să depună la tribunal lista de candidaţi georgişti.

— De catindaţi! ne-a explicat Nea Pavel, cu ochii înroşiţi de ură pentru ducişti... şi de lovituri.

Când a apărut în sala paşilor pierduţi, pierduţi de frică, cei cari îl cunoşteau s'au sprijinit de pereţi, tremurând:

— A venit boxierul!...

Unii au dispărut. Iar alţii s'au retras prin colţuri, aşteptând să treacă primejdia.

«Primejdia» însă s'a oprit în faţa cabinetului primului Preşedinte, în pervazul căreia un ducist pirpiriu aştepta şi el cu o listă în mână, să intre.

— Hm! l-a provocat Nea Pavel.

Ducistul însă, părea surd.

— Hm! a încercat din nou Nea Pavel.

Şi fiindcă «adversarul» rămăsese impasibil, dădu drumul unui strănut care ţâşni în faţa ducistului o ploae de salivă provocătoare.

— Bă mârlane! izbucni însfârşit acesta.

Şi mai înainte ca Nea Pavel să ridice pumnul, îl pocni cu un baston. care provocă al nu ştiu câtelea out al lui Nea Pavel.

— Şi cum a fost nea Pavele? l-am întrebat eri când a venit să ne anunţe o nouă reuniune la Constructori. K. O.?

— Ca omul! s'a fâstâcit Nea Pavel, făcând fără să vrea un calambur învârtindu-şi pălăria în mână şi iscodind prin redacţie, dacă nu e vreun ducist... — se întâmplă!...

GEF.